

Rituális gyilkosságok

Folyóiratunk idei első száma az ókori rituális gyilkosságok témája köré épül. James George Frazer *Az aranyág* című monumentális művében, a *rex Nemorensis* példáját kiemelve, a rituális gyilkosság témájával indítja összehasonlító vallástörténeti vizsgálódásait – egy olyan jelenséggel, amelytől a görög és római történetírók igyekeztek mindvégig elhatárolódni, s egy-egy mégis előforduló esetét a görög, illetve római szokásoktól mélységesen idegen jelenségként elkönyvelni, melyre csakis „idegen hatásra” kerülhetett sor. De csakugyan ennyire idegen volt-e a rituális gyilkosság a klasszikus antikvitástól? Egyáltalán mit takar a rituális gyilkosság fogalma, s hogyan különíthető el az emberáldozattól? Milyen formái voltak, milyen társadalmi és vallási kontextusokba illeszkedett, hogyan ábrázolták szóban és képen?

Az itt sorakozó kérdések megválaszolásához szerzőink antik történeti és irodalmi szövegeket vizsgálnak, miközben a tárgyi kultúrát sem hagyják figyelmen kívül. A klasszikus görög–római látókört tágítja, hogy van írás, amely a görögök és rómaiak más népekhez fűződő viszonyát tárgyalja (a kelták percepciója az emberáldozat „barbárként” leírt szokásának tükrében izgalmas antropológiai téma), egy másik az antikvitás recepciótörténete felől közelít (Pasolini *Medeája* az antikvitás ismerőségének és idegenségének paradigmája), két további tanulmány pedig az indológia területéről közelíti meg a témát.

A szerkesztőség